

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2T/141/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010255
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613010255.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudcom Mgr. Ivom Maruščákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2014 vo Svidníku v trestnej veci proti obžalovanému G. X. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

G. X., X.. XX.XX.XXXX v Bardejove, V. L. F. XX,
okr. Svidník,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 11.05.2013 v čase okolo 23.00 hod. pri autobusovej zastávke v obci Cernina, okr. Svidník, po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol G. H. tak, že ho najmenej dvakrát udrel päťou do oblasti tváre, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí, krvácanie do pravej čelustnej prinosovej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie hlavy v oblasti čela a odreniny na čele a tiež pomliaždenie horného viečka ľavého a dolného viečka pravého oka s dobou liečenia a práceneschopnosti do 31.05.2013,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržností tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Prešov, Kúpeľná 5, IČO: 35937874 škodu v celkovej sume 782,24 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal dňa 22.10.2013 na tunajší súd obžalobu na G. X. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak ako je to prezentované vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, ako aj svedka poškodeného G. H., svedkov K. D., H. H., K. R., U. O., Ľ. Z., H. Y., K. M., E., H. M. C. H. F., ďalej čítaním svedeckej výpovede zástupcu poškodenej strany VŠZP - H. H. L., taktiež čítaním listinných dôkazov, vyčíslením škody Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, čítaním lekárskej správy H. C. L., čítaním znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia - traumatológia H. J. Z..

Obžalovaný G. X. od začiatku popieral spáchanie skutku mu kladeného za vinu. Potvrdil, že v ten deň neskoro večer sa dostal do konfliktu s poškodeným, avšak nenapadol ho útokom pästí svojich rúk a už vôbec nie, aby do neho kopal, dal mu iba jednu či dve facky. Aj on bol ním napadnutý, dal mu facku a spadli mu pritom okuliare. Určite pri tom nespadol na zem. Bol tam spolu s K. D., taktiež neďaleko pri autobusovej zastávke v aute sedel aj Ľ. Z., ktorý to tiež mohol vidieť. Spolu s D. odišli až na parkovisko pri obecnom úrade, nechceli mať problémy, keďže poškodený sa vyhrážal, že pôjde po kamarátov. Aj napriek tomu k ním na to parkovisko prišli a snažili sa ich napadnúť. Bol tam poškodený G. H., jeho brat H. H., K. M. C. ďalší. Pritom ako ich chceli napadnúť na tom parkovisku boli tiež ďalší svedkovia a to K. R., U. O. C. K. D.. Bol tam aj Z.. On poškodeného nenapadol, či ho niekto napadol pri tej roztržke na parkovisku pri Obecnom úrade to nevie, mohli by to však vedieť D. Č. O.. Avšak vypovedal aj tak, že poškodenému nedal len jednu facku, ale dve a že tento pritom spadol na zem a až potom bežal do krčmy po kamarátov, taktiež, že pri ďalšom napádaní bol prítomný aj poškodený, s kým sa napádal to nevedel.

Poškodený G. H. uviedol, že v ten neskorý večer, v ten deň stretol na autobusovej zastávke v ich obci K. D., ktorého žiadal o kontakt na obžalovaného, nakoľko nepoznal jeho meno a mal s ním konflikt už deň predtým. Na to nestihol zareagovať a z vnútra z búdky vybehol obžalovaný, ktorý ho zozadu udrel päťou do hlavy. Keď sa k nemu otočil, udrel ho ešte trikrát až štyrikrát päťou do tváre, stratil rovnováhu a padol na zem. Podľa neho ako X. C. K. D., obaja ho kopali, keď ležal na zemi, iba si zakrýval tvár rukami. Na to mu na pomoc prišiel jeho brat H. H. a nie je si istý, ale asi aj K. M., ktorí ich roztiahli, pomohli mu vstať. Na to šiel domov, kde ho odprevadil brat. Aj keď po napadnutí mal bolesti a aj otras mozgu. Pokiaľ si pamätá od tej zastávky šiel aj s bratom priamo domov. Doma po neho prišla sanitka. V nemocnici bol hospitalizovaný tri dni.

Svedok K. D. potvrdil, že keď stál spolu s obžalovaným pri autobusovej zastávke prišiel k ním G. H., bol opitý, kričal a nebolo mu rozumieť. Napadol obžalovaného, dal mu facku, obžalovaný mu to opätovoľ, tiež mu dal facku, pričom obžalovanému spadli okuliare. Nič viac sa neudialo, len poškodený sa otočil s tým, že ide do krčmy po kamarátov, preto z autobusovej zastávky odišli na parkovisko vedľa obecného úradu. On s obžalovaným, H. Ľ., K. R. C. U. O. boli spolu v čase, keď za nimi prišli G. C. H. H., K. M. C. H. F., kde bol vtedy Z. nevie, asi bol na zábave. Potvrdil, že poškodený nebol nikým iným napadnutý iba obžalovaným pri autobusovej zastávke. Súčasne priznal, že v čase skutku obžalovaný mal vážny vzťah s jeho sestrou, pričom sa s ním stretáva pravidelne v ich rodinnom, keď ju navštevuje.

Svedkovia K. R. C. U. O. v podstate vypovedali zhodne a uviedli, že v podstate nič nevideli, nevideli žiadne napádanie medzi obžalovaným a poškodeným. V tom čase, keď vystúpili z auta, počuli nejaký krik pri autobusovej zastávke a keď tam prišli bližšie, tak obžalovaný s D. ich upozorňovali, že budú problémy, aby šli preč. Prišli preto na parkovisko pri kultúrnom dome a za nimi vyšli obaja H., pričom ďalší boli z Cerniny a mená nepoznajú. Aj napriek tomu, že upozorňovali, že nechcú mať problémy, tak ich na tom parkovisku začali napádať. Pritom mali obaja H. skočiť na obžalovaného, ťahať ho zozadu a hodiť ho na zem, pritom do neho kopali, ako aj napádali ho päťami do hlavy. Im sa však podarilo obžalovaného odtiahnuť preč. Potvrdili, že keď z auta vystúpili, tak videli, že v stojacom aute vedľa sedel Ľ. Z..

Svedok H. H., brat poškodeného uviedol, že v ten večer bol biletárom na vstupnom a s H. Y. zabezpečovali poriadok. Y. to nevidel, nakoľko zostal na vstupnom. V určitom čase zbadal, asi vo vzdialenosti 20 metrov od zastávky obžalovaného ako fyzicky napadol jeho brata. Udrel ho päťou do tváre. Keď k ním pribehol bližšie, obžalovaný už na ňom kľučal a bil ho päťami do tváre. Rozdelil ich a keď videl, že brat je zranený, začal sa napádať s obžalovaným. Keďže bol pobitý, zobral brata domov a až tam prišla sanitka a po ceste volal políciu. Pamätá si, že tam vtedy boli D., M. C. C. H. F.. Jednoznačne potvrdil, že po tomto napadnutí bol jeho brat zranený, krvácal z tváre a bol otrasený, preto ho hneď vzal domov a ten sa už s nikým nenapádal. Nevidel, aby D. napádal jeho brata.

L.Í. Z. uviedol, že vtedy sedel 15 či 20 metrov od autobusovej zastávky v aute a čakal na kamaráta. Počul krik, videl osobu, ktorá bola opitá, ktorá išla k autobusovej zastávke, kde vtedy bol obžalovaný aj D.. Videl ako poškodený dal facku obžalovanému, tomu spadli okuliare, on mu facku opätovoľ a potom tam vybehol niekto a odtiahol poškodeného. On sa ich aj pýtal, že čo sa deje, mali mu povedať, že nevedia o čo ide a prečo do nich skáče. Nevedel si spomenúť na meno kamaráta, po ktorého vlastne autom na tú zábavu prišiel.

Svedok H. Y. sa k samotnému skutku vyjadriť nevedel, bol len svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, avšak zo dňa predtým, teda v piatok.

Svedok K. M. zase uviedol, že pravdou je to, že v ten večer samotný konflikt medzi obžalovaným a poškodeným nevidel, aj keď v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom uvádzal, že bol jeho svedkom, vysvetlil to tak, že po samotnom incidente sa veľa rozprávalo o tom, čo sa stalo a preto to aj polícii takto povedal, pravda to však nebola. O tom, že sa vonku niečo stalo sa dozvedel v krčme a preto vyšiel von. Priznal, že potom vonku sa pochytil aj s obžalovaným, nič bližšie sa však nestalo. Potvrdil, že pri tom napádaní, pri ktorom bol on už G. H. prítomný nebol.

Svedok H.. E.. H. M. poprel, aby pri výsluchu svedka K. M. bol na neho vyvíjaný nejaký nátlak, výsluch prebehol štandardne a tento vypovedal spontánne.

Svedok H. F. tiež potvrdil, že tú bitku nevidel, bol vtedy v kultúrnom dome. Až potom čo vyšiel von, keď bol upozornený bratom poškodeného, že ten dostal bitku, tak potom pred kultúrnym domom bol účastný pri strkaní a sácaní sa, do ktorého bolo zapojených viac ľudí, avšak aj on potvrdil, že pri tomto už účastný poškodený G. H. nebol, toho tam nevidel. Toho mal zobrať domov brat.

Zástupca poškodenej strany H.. H. L. vo svojej výpovedi uplatnila nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému G. H. v celkovej sume 782,24 eur, čo je zrejme, aj v ich písomnom vyjadrení v rámci vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 09.07.2013.

Zo záverov odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia - traumatológia H.. J. Z. vyplýva, že u poškodeného boli diagnostikované nasledovné zranenia a to zlomeninu nosových kostí, krvácanie do pravej čelustnej prínosovej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie hlavy v oblasti čela a odreniny na čele a tiež pomliaždenie horného viečka ľavého a dolného viečka pravého oka. Práceschopný bol od 12.05.2013 do 31.05.2013, pričom z medicínskeho hľadiska sa v danom prípade jednalo o ľahké zranenie. Jednak bol obvyklý spôsob života poškodeného narušený hospitalizáciou na chirurgickom oddelení NsP vo Svidníku po dobu 3 dní, pričom musel brať lieky proti bolesti, infúzie proti opuchu, či antibiotiká proti zápalu. Z dôvodu zlomeniny nosa mal sťažené dýchanie, ako aj pre krvácanie z nosa a opuch zranenej nosnej sliznice, taktiež obvyklý spôsob života bol narušený lokálnymi zmenami, krvnou podliatinou čela, očných viečok, odreninou na čele, bolesťou hlavy. Diagnostikované zranenia boli spôsobené pôsobením tupého predmetu opakovanými údermi na hlavu v oblasti čela, nosa, očí o užšej a širšej kontaktnej ploche zodpovedajúcej pästi útočníka a teda vzniknuté zranenia mohli vzniknúť tak, ako uvádza poškodený. Simuláciu diagnostikovaných zranení jednoznačne vylučuje.

Vzhľadom na uvedené, súd ma za to, že skutok sa stal, je trestným činom a jeho páchatelom je obžalovaný G. X..

Obžalovaný vo svojej výpovedi popieral spáchanie skutku, pričom túto na hlavnom pojednávaní minimálne dvakrát pozmenil bez toho, aby to riadne vysvetlil. Poškodenému mal dať jednu facku a mali

sa rozísť, potom doplnil, že dal mu aspoň dve facky a tento pritom spadol na zem. Najsamprv pri ďalšom konflikte, ktorý mal byť na parkovisku pri obecnom úrade, tam vôbec poškodeného už nevidel, potom si spomenul, že pri tomto druhom konflikte bol aj poškodený, ale s kým sa napádal, to si nespomína. Uviedol, že svedkami týchto udalostí mali byť okrem K. D., ktorý s ním bol pri autobusovej zastávke, boli K. R., U. O., Ľ. Z. a pôvodne aj J. M., na ktorého vypočutí ďalej netrval. K. D., jeho výpoveď potvrdzoval v tej časti, že poškodenému mal dať len jednu facku a mali sa rozísť. D. ďalej potvrdil, že pri ďalšom napádaní pri obecnom úrade si už nevedel spomenúť, či tam bol alebo nebol poškodený. Súd poukazuje na to, že D. je bratom vtedajšej družky obžalovaného, s ktorým sa pravidelne stretávali v ich domácnosti. Ďalej svedkovia K. R., U. O. C. Ľ. Z. vypovedali zhodne, že oni žiadne napádanie pri autobusovej zastávke nevideli, okrem Z., ktorý tvrdil, že to videl, pričom O. R. R.F. sa zúčastnili napádania až na parkovisku pri Obecnom úrade. Z. tam bol po kamaráta na motorovom vozidle, na meno ktorého si nevedel spomenúť. O. so R. trvali na tom, že pri tom následnom incidente fyzicky obaja H. napadli obžalovaného G. X., pričom sám obžalovaný potvrdil, že ďalej už sa s poškodeným od autobusovej zastávky vzájomne nenapádal a že pri tom druhom incidente si nie je istý, či tam bol alebo nie. To potvrdil aj D..

Výpoveď obžalovaného ako aj ním navrhnutých svedkov, súd hodnotí ako nedôveryhodné. Obžalovaný riadne rozpory vo svojej výpovedi nevysvetlí. Jeho rozpory s výpoveďami ním navrhnutých svedkov Z., O. C. R., taktiež riadnym a zrozumiteľným spôsobom neboli vysvetlené a preto ako výpoveď K. D., tak aj výpoveď K. R., U. O. C. Ľ. Z., súd hodnotí ako tendenčné v snahe napomôcť obžalovanému.

Práve naopak, poškodený G. H. v podstatných skutočnostiach rozhodných pre ustálenie skutkového stavu vypovedal zrozumiteľne, jasne a v logických súvislostiach. Túto jeho výpoveď potvrdzuje aj výpoveď jeho brata H. H. a nepriamo ich vlastne potvrdzujú aj výpovede svedkov K. M., Č. H. F.. Všetci potvrdili, že pri ďalšom napádaní sa pri Obecnom úrade, už poškodený nebol. H. H. jednoznačne potvrdil, že keď prišiel na miesto incidentu, tak ešte vtedy jeho brata fyzicky napádal obžalovaný. On sám ho od neho odtiahol, pričom keď videl ako je brat pobitý, tak sám ho odprevadil domov, kde po ceste zavolali políciu a až keď bol doma, prišla prvá pomoc. Zo záverov znaleckého posudku je zrejme, že zranenia boli spôsobené viacerými údermi tupým predmetom o kontaktnej ploche zodpovedajúcej päste ruky v oblasti hlavy, pričom tieto zranenia poškodený nemohol simulovať. Preto je len logickým vyústením, že poškodený mohol byť napadnutý iba v čase, kým boli spolu s obžalovaným pri autobusovej zastávke.

Preto pri takto ustálenom skutkovom stave súd má dôvodne za to, že obžalovanému ako trestne zodpovednému subjektu bolo nepochybne preukázané, že dňa 11.05.2013 v čase okolo 23.00 hod. pri autobusovej zastávke v obci Cernina, okr. Svidník po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol G. H. tak, že ho najmenej dvakrát udrel päťou do oblasti tváre, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí, krvácanie do pravej čeľustnej prinosovej dutiny otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie hlavy v oblasti čela a odreniny na čele a tiež pomliaždenie horného viečka ľavého a dolného viečka pravého oka s dobou liečenia a práceneschopnosti do 31.05.2013.

Čím obžalovaný svojím konaním sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Spáchaním tohto prečinu obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského zdravia a súčasne aj záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Obžalovaný konal úmyselne a to vo forme nepriameho úmyslu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. b/ Tr. zákona, keďže vedel, že svojím konaním môže také porušenie hore uvádzaných záujmov spoločnosti spôsobiť tým, že bude fyzicky napádať iného, že mu môže ublížiť na zdraví, ako aj narušiť verejný pokoj, či poriadok, a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozumený.

Súčasne vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je závažnosť za vinu kladených prečinov obžalovanému, vyššia než neapatná.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom

spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Čo sa týka spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku, súd bral do úvahy výsledky dokazovania, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil násilného trestného činu, pri ktorom spôsobil následok v podobe diagnostikovaných zranení u poškodeného, pričom svojho konania upustil až po tom, čo na obranu poškodeného vystúpil jeho brat, čo zvyšuje závažnosť jeho protiprávneho konania.

Taktiež súd nezistil poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 Tr. zákona. Z priťažujúcich okolností tak, ako sú taxatívne vymenované v ustanovení § 37 Tr. zákona súd zistil podľa písm. m/, že obžalovaný bol už za trestnú činnosť odsúdený.

Z odpisu registra trestov súd zisťuje, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Ostatnýkrát bol rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku 1T/52/2010 zo dňa 08.09.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.01.2011, sp. zn. 6 To 38/2010 právoplatný dňa 20.01.2011, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 26.01.2012, sp. zn. 2 Pp 181/2011 so skúšobnou dobou na 3 roky, čiže do 26.01.2015. Z uvedeného je zrejme, že obžalovaný sa skutku mu kladenému za vinu dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

V mieste trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, pričom nebol riešený komisiou verejného poriadku. V čase spáchania skutku bol žiakom Strednej odbornej školy technickej, kde bol hodnotený kladne, vzhľadom na prípravu na vyučovanie, ako aj snahu o získanie vedomostí.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatela, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil proti právnemu konania. Opierajúc o zistené skutočnosti je zrejme, že prognóza možnosti nápravy páchatela je zjavne negatívna vzhľadom na jeho doterajšie správanie a trestnoprávnu minulosť, nakoľko už v minulosti bol súdne trestaný, boli mu uložené tresty spojené dokonca s jeho výkonom, avšak tieto zjavne nevedli k jeho náprave.

Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré súd zisťoval a prihliadal na nich pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, tak ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona, má za to, že v danom prípade pre dosiahnutie účelu trestu je nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a uloženie mu podmienene trestu nevedlo k jeho dostatočnej náprave, za súčasného rešpektovania pravidla uloženého v ustanovení § 49 ods., 2 Tr. zákona, kedy súd musí ukladať trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, keď ho ukladá páchatelovi, ktorý sa ho dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania dvoch trestných činov, z ktorých ani jeden nie je zločinom, súd postupujúc podľa § 41 ods.1 Tr. zákona ukladal trest podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu a teda podľa trestnej sadzby z nich najprísnejšie trestného, ktorou je trestná sadzba až 3 (tri) roky pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, keďže pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona je trestná sadzba 6 (šesť) mesiacov až 2 (dva) roky.

Súčasne súd postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona po vyhodnotení pomeru zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, za stavu 0:1, postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby najprísnejšej trestnej sadzby až 3 (tri) roky a teda po úprave na dolnú hranicu 1 (jedného) roka.

Pri výmere trestu súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na osobu a pomery obžalovaného, ako aj negatívnu prognózu možnosti jeho nápravy a preto mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá

je v danom prípade pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona 1 až 3 roky za súčasnej úpravy dolnej hranice trestnej sadzby podľa pravidiel ustanovených v § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Súd pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia aj napriek tomu, že už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, avšak súd ma za to, aj vzhľadom na to, že sa dopustil tohto protiprávneho konania ešte vo veku blízkom veku mladistvého, že pre ochranu spoločnosti ako aj jeho nápravu ako páchatel'a, postačí jeho zaradenie do uvádzaného ústavu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obvinenému uložil povinnosť nahradíť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Prešov, Kúpeľná 5, IČO: 35937874 škodu v celkovej sume 782,24 eura.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.